



OGLINDA



LITERARĂ

MEMBRU FONDATOR AL ASOCIAȚIEI REVISTELOR ȘI PUBLICAȚIILOR DIN EUROPA

ANUL VII • Nr. 80 • August 2008 • 3 lei



IONUȚ CARAGEA

Absența a ceea ce suntem

mai întâi oamenii și apoi
profețiile lor
suntem ceea ce suntem
și totuși căutăm un
răspuns
nu credem în alți dumnezei
în alți dumnezei nu credem
mai întâi oamenii și apoi
profețiile lor

tot ce atingem pare străin
firească atingerea străin
sentimentul
nu credem că este ceva
mai străin decât noi
nu credem în fapte și totuși
nimic
din gânduri nimicul

nu credem în alți dumnezei
în alți dumnezei nu credem
ne doare absența a ceea ce suntem

Ghici cine bate la ușă...

trebuia să vină acasă
o așteptam în liniște
atât de liniște încât
până și inima mea
bătea de mai puține ori
și mai încet

niște cuvinte
așteptau de cealaltă parte
a ușii
mi-am rugat lacrimile
să mai stingă durerea
mi-am rugat amintirile
să mă lase să uit

și s-a făcut liniște
atât de liniște încât
a intrat în casă cu toate
cuvintele
ce căutau în inima mea
locul de veci

În brațele crucii

cum ar fi să mor de propria
poezie
îneecat în propriul meu
sânge
asfixiat cu propriul meu
suflet
cum ar fi să mor de la
rădăcinile umbrei
și până la vârful aripii mai
aproape de Soare
nimic să nu scape credin-
cioșilor viermi
cum ar fi să mor în
brațele crucii
cum ar fi să mor în fulge-
rul crucii
zi tu searbădule nălucă
fotogenică
paria profesionist prin un-
gherele vieții
cum ar fi?

Semnul de-ntrebare

se privea în fața oglinzii
oglinjoară, oglinjoară,
cine-i cea mai frumoasă
din țară?
un pic de fard, un pic de
rimel
oglinjoară, oglinjoară,
cine-i cea mai frumoasă
din țară?
dar oglinda avea pe buze
tăcerea aceea
care răzbate până din-
colo de pereții inimii
care condamnă gândurile
la moarte
și atunci se tăie pe față
pe rânduri, pe cuvinte
pînă când rămase doar
semnul de-ntrebare
privindu-se-n oglindă
mirat
de propria cocoasă